



DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Došle preko Trsta)

PROCES FURLAN-SNOJ-NAGODE. — Ko pišem o tem procesu, seveda ne pišem nikake novice. Vsi listi so že poročali, kako mora izginiti iz javnega življenja in dela vsakdo, ki ni 100% za sedanjimi komunistični režim Jugoslavije. Pred Nagodetom, Furlanom in Snajem jih je bilo veliko postavljenih pred sodišče, da se jih nova "svobodna" Jugoslavija iznebi, in za njimi pridejo še drugi. Toda ta proces je vzbujal v Sloveniji veliko pozornost in bo imel verjetno še velike posledice, zato mislim, da je prav, da vam o njem podam večje poročilo in poudarim najbolj značilne točke. Vsega seveda ne zvezo, kaj je bilo na sodišču in kaj poprej v preskavi. Svet je navezan le na poročila komunističnih listov in ti seveda morajo pisati za režim.

KDO SO OBTOŽENCI. — V začetku je bilo 14 obtožencev. Vsi so vzeti iz vrst inteligence, ki se je oddaljila od praktičnega katoličanstva in se bala v svoji naprednosti, da bi jo kdo imenoval, recimo po kranjsko "klerikalno." Prej so pri vsakem procesu udarjali po izdajalski duhovščini, sedaj ni bilo med novimi sovražniki režima nobenega duhovnika. Ob koncu procesa

so imenovani naprednim pridružili tudi bivšega ministra Snoja iz vrst nekdanjih katoliških politikov.

POPREJ "IZDAJALCI," SE DAJ "VOHUNI." — Doslej je moralo komunistično časopisje pri vsakem procesu vpiti o "izdajalcih", sedaj vpijejo o "špijonih," vohunih. O vsakem, ki je proti režimu, je treba povedati najhujše, kar se da izmisliti.

OBTOŽENCI so bili: Inž. Črtomir Nagode, Ljubo Sirc, inž. Leo Kavčnik, dr. Boris Furlan, profesor Zoran Hribar, Angela Vode, Metod Kumelj, Pavla Hočvar, Svatopluk Zupan, Bogdan Stare, Metod Pirc, Vid Lajovic, Franc Sirc, Elizabeta Hribar. Končno je pridružen Franc Snaj.

POGLAVITNI GREŠNIK naj bi bil inž. Črtomir Nagode. On je gradbeni inženir in je predaval na ljubljanski tehniki. Med vojno je napisal dobro razpravo o Trstu, ki jo je poslal jugoslovanski vladi v London, da na njeni podlagi brani slovenske pravice do Trsta. Tudi sicer je bil celo vojski v zvezi s Slovenci v emigraciji in pošiljal poročila za zaveznike.

"STARA PRAVDA." — Večina obtožencev je obremenjena z Nagoda (Dalje na 3. strani)

Italijanski komunisti grozijo z orožjem, če ne dobe priznanja

Rim. — Dočim je bila zbrana na trgu sv. Petra v Rimu največja množica, ki je še kdaj poslušala papeža ter mu prirejala vdanostne ovacije, je bila zbrana druga velika skupina v Modeni, kjer je poslušala Palmira Togliattija, vodjo komunistov.

Ta je v svojem govoru napovedal boj ministrskemu predsedniku de Gasperiju rekoč:

"Mi imamo 30,000 dobro oboroženih partizanov na razpolago in če nam vlada ne da kmalu dokazov o svojih demokratičnih namelih, bomo šli v boj, ker le z orožjem bomo dosegli prave uspehe."

To je bilo prvič, da je komunist Togliati grozil, da bo s silo strmoglavil vlado premierja de Gasperija. Dozdaj komunisti in njih zavezniki socialisti niso skrivali, da je njih namen priti na krmilo, toda so vedno poudarjali, da hočejo to doseči na demokratičen način. Zdaj je pa Togliati priznal, da ima italijanska komunistična stranka za seboj oboroženo silo.

Značilno je bilo to, da je bil navzoč ob tej priliki tudi Luigi Longo, ki načeljuje italijanskim partizanom.

Ker še ni dva meseca od tega, kar je bil Togliati v svoji lastni stranki proti vsakemu nasilju pri odstranitvi premierja de Gasperija, znači ta njegova zadnja izjava, da se je ali vdal pritisku stranke, ali pa je sam prišel do prepričanja, da se de Gasperija ne more drugače spraviti od vlade kot s silo.

Mesto Modena je glavna postojanka komunistov in več tisoč partizanov, ki so bili prej člani Garibaldijevih brigad je paradiralo pred Togliattijem in drugimi komunističnimi voditelji.

Iz Togliattijevega govora je zvenelo sovraštvo do Zed. držav, čeprav jih z besedo ni omenil.

Stric Sam je začel pometati

New York. — Justični oddelek ameriške vlade je začel z akcijo, da se deportira iz dežele dva unijska uradnika. Nista ameriška državljana in vlada ima na rokah dokaze, da sta bila aktivna pri organizaciji, ki hoče s silo zatreti sedanjí sistem vlade v Zed. državah. Z drugo besedo: sta aktivna komunisti.

To je šele začetek! Justični oddelek takim osebam vzame lahko tudi ameriško državljanstvo, če se jim tako delovanje dokaže, ker so prelomile prisego, dano Zed. državam ob prejemu državljanstva.

Kandidat Edward L. Pucel ima pogoje, da bi bil dober župan

Odkar je Edward L. Pucel v javnem življenju, je deloval vedno za izboljšanje mesta Clevelanda. Dejstva sama govore in ga priporočajo.

Leta 1921 mu je umrl oče, ko je bil Eddie star 14 let. Da je pomagal materi vzdrževati številno družino, si je Eddie poiskal delo. Tako je pridno delal in nosil materi denar, obenem pa potoval v večerno višjo šolo. Graduiral je iz Fenn kolegija v električnem inženirstvu.

Leta 1935 je kandidiral za mestnega odbornika v 10. vardi. Bil je izvoljen in zatem ponovno izvoljen v letih: 1937, 1939, 1941, 1943 in 1945 z ogromno večino glasov.

V teh letih, odkar zastopa 10. vardo v mestni zbornici, si je pridobil srca meščanov v svoji vardi in splošno vsega mesta. Ljudje so kmalu uvideli, da je Pucel posvetil ves svoj čas mestnim problemom ter gledal zlasti, kako bi pomagal delavcu in preprostim slojem sploh.

Za blagor mesta in meščanov se je boril, ko je bil načelnik številnih mestnih odsekov. Ker je bil na delu za blagor ljudi, se je zameril mnogim političnim bossom, kar mu pa prav nič ne krati spanja.

Vsi ameriški časopisi brez izjeme priznajo, da je Pucel eden najbolj pridnih mestnih odbornikov.

Mr. Pucel je oženjen in živi s svojo ženko Loretto in dvema hčerkama na 1376-E. 49. St., v mali, skromni hišici, katero je kupil leta 1943 za borih \$2.500.

Županski kandidat Pucel je sin preprostih slovenskih naseljencev, ki je živel od mladega v skromnih razmerah, zato pozna položaj delavca in preprostega človeka bolj kot vsak drugi kandidat. Ako bo on župan, bo mesto dobilo izboljšave zlasti v krajih, kjer stanujejo delavski sloji, ki so bili dozdaj vse preveč zanemarjeni in prezirani.



Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Le kdaj bodo zrele—
Na vrtu pri Mr. in Mrs. Joe Sila ter pri Dolinarjevih na Vinyerad imajo figova drevesa, na enem je 21 sadežev, na drugem 13. Kadar bodo zrele, so jih obljubili poslati našemu uredništvu. Malo kasni so ž njimi, bi mislili, ker božič bo kmalu tukaj. No, bomo videli, kakšne bodo, je rekel naš Franc s hriba.

Bilo srečno—
Mr. in Mrs. Frank Baraga, solastnik "Three Corner Cafe," iz 7702 Lockyear Ave. naznanjata, da se bo poročila njiju hčerka Marie z Mr. John Oblakom, sinom Mrs. Mary Oblak iz 15220 Saranac Rd. Poroka bo v četrtek 10. sept. ob 10 dop. v cerkvi sv. Vida. Sorodniki in prijatelji so prijazno vabljeni. Vse najboljše želimo mlademu paru v novem stanu.

Iz bolnišnice—
Mrs. Caroline Šorn se bo jutri povrnila iz bolnišnice. Do sobote bo ostala pri svoji hčeri na 6036 St. Clair Ave. potem bo pa na svojem domu, 717 E. 232. St., Euclid. Prijateljice jo lahko obiščejo.

Vabilo na sejo—
Podružnica št. 18 SZZ vabi na sejo nočoh ob 7:30 v navadnih prostorih. Vse članice naj se udeležijo.

Pozdravi iz Willarda—
Pepca in Tone Eisenhardt iz Loraina, O. ter Debečevci: Tone, Mary, Bob, Frank, Ralph in Ray — pošiljajo najlepše pozdrave iz prelepega Willarda, kjer sta Eisenhardtova na počitnicah. Seveda smo jim nekoliko nevoščljivi.

Vesela vest—
Vile rojenice so se oglasile pri družini Mr. in Mrs. Joe Urbas iz Loraina in jim prinesle krepkega fantka prvorojenčka. Materino deklško ime je bilo Alice Kmet iz znane Kmetove družine, 3922 St. Clair Ave. Srečni ata je za sin poznane Urbasove družine iz Loraina. Mrs. Ana Urbas je tako vnovič postala stara mama. Čestitke!

Na operaciji—
Miss Vida Kmet iz 3922 St. Clair Ave. je srečno prestala operacijo v Charity bolnišnici. Obiski so že dovoljeni.

Važna seja—
Odbor za nedeljsko prireditve SZZ bo imel jutri večer ob 7 sejo v šoli sv. Vida. Pridejo naj vse odbornice, posebno pa nadzornice, ker se bo pregledalo račune na prireditve in ugotovilo čisti prebitok.

Papež kliče na obrambo proti vsem sovražnikom Cerkve

Do 250,000 naroda ga je poslušalo na trgu Sv. Petra v Rimu

Rim. — Na trgu Sv. Petra v Rimu se je v nedeljo trlo naroda, ki je prihitel, da vidi in sliši poglavarja katoliške Cerkve, ki je govoril izpred vrat cerkve Sv. Petra.

Papež Pij je apeliral na ves katoliški svet, naj zbere vse svoje moči, dn brani krščanske principe in da se bori proti tistim, ki skušajo izpodkopati temelje katoliškega življa.

"Sedanjí trenutki," je svečano izjavil Pij XII., "so izredno resni in akcija je potrebna takoj. Svet je razdeljen v dve nasprotni fronti na verskem in moralnem polju."

Papež ni specificiral, kateri sta tisti dve fronti, toda iz njegovih besed je bilo jasno, da ima v mislih brezverski komunizem kot direktnega sovražnika duhovnemu življenju človeške družbe.

Papež je ob tej priliki zopet poudarjal stališče cerkve v socialnem vprašanju, kateremu ne more ugovarjati noben pošten socialist. Poudarjal opetovano, da je cerkev absolutno proti enakim razdelitvi bogastva, kadar je to v rokah primeroma male skupine ljudi, ki poseduje neizmerno bogastvo, dočim so široke mase ljudstva obsojene v uboštvo in v ekonomske razmere, ki niso vredne človeka.

Predsednik Truman se vozi počasi proti domu

Rio de Janeiro. — V nedeljo je predsednik Truman prisostvoval tukaj slavnostim v počast 125-letnice neodvisnosti Brazilije. Milijon naroda se je udeležilo slavnosti. Predsedniku Trumanu so prirejali povsod živahne ovacije.

Popoldne se je pa predsednik Truman podal na bojno ladjo Missouri. Ta je oddala 21 strel v pozdrav, nato pa dvignila sidra in odplula proti Zed. državam. Na obrežju se je trlo naroda, ki je živahno pozdravljaj predsednika.

Kot trdijo poročila, bo vzelo ladjo 13 dni, da pripluje domov. Predsednik je tudi na ladji v neprestanem stiku z Washingtonom potom radijskega telefona.

DAJ BRAT, DAJ SESTRA, SPOMNI SE BEGUNCEV S KAKIM DOLARJEM



Virginia Walton Brooks (leva na sliki) 14 let stara dijakinja iz Memphis, Tenn. in Mr. in Mrs. Berry B. Brooks, ki so bili na lovu v Keneya koloniji v Vzhodni Afriki. Virginia se postavi s svojim lovskim plenom, ki ga vidite na sliki. Kaj pravi jagri, ali ni to lovska sreča? Poleg tega je Virginia sklatila tudi enega slona.

Praznovanje v Moskvi je stalo 20 milijonov

Moskva. — V nedeljo je praznovala Moskva 800-letnico obstoja. Priprave za ogromne in razkošne slavnosti so stale, kot poročajo, na \$20,000,000.

Firma bo zgradila plavž v Čile

Milwaukee. — Allis-Chalmers Mfg. Co. je napravila pogodbo za zgradbo plavža za topljenje bakrene rude v republiki Čile. Stavba bo stala \$2,225,000.

Angleži so izkrcali žide v Hamburgu, da jih dajo v laborišče

Bili so burni prizori, ko so morali nekatere s silo nesti z ladje

Hamburg. — Včeraj so Angleži izkrcali z ladje 1,200 židov, ki jih naložili na vlake in odpeljali v laborišče Poppendorf. Danes in jutri bosta pripeljali še dve drugi ladje ostanek 4,300 židov, katere so angleške oblasti prestrgle, ko so se hoteli naskrivaj vtihotapiti v Palestino.

Te žide so naprej odpeljali na obrežje južne Francije, kjer so jim ponudili streho. Toda židje niso hoteli na suho. Nato so ladje odplule proti Hamburgu, kjer so jih včeraj izkrcali iz prve ladje.

Pri tem je prišlo do burnih prizorov, ko so se nekateri upirali iti z ladje. Vpili so, da je tako postopanje prav po Hitlerjevem sistemu. Nekateri so morali vojaki nesti z ladje, ker sami niso hoteli. Vendar do kaj hujšega ni prišlo.

NOVI GROBOVI

John Cergol

Včeraj zjutraj je šel John Cergol popravljat svoj avto, ki mu je že več dni nagajal. Čez nekaj časa ga je šel klicat k zajtrku njegov sin Arthur, pa ga je našel v nezavesti. Poklicali so naglo požarno brambo, ki ga je skušala s umetnim dihanjem spraviti k zavesti, pa je bilo že prepozno — čez nekaj časa je izdihnil od strupenega plina. Pokojni je hotel z avtom na trg, da nakupi potrebščine za mesnico, ki jo je kupil pred tremi tedni na 105. cesti. Več kot 10 let je bil zaposlen kot mesar pri Modicu na 156. cesti.

Bil je star 46 let in je stanoval na 45 E. 217. St. Tukaj zapušča soprogo Mary roj. Cermelj, sina Arthurja in 8 mesecev starega Allana, brata Josipa in več sorodnikov. Rojen je bil v vasi Vatolje, fara Rodik, kjer zapušča brata Franceta in Leona, ter sestri Marijo in Antonijo in veliko sorodstva.

Tukaj je bival 25 let in je bil član št. 53 SNPJ ter mesarske unije 427. Pogreb bo v četrtek pop. ob 1:30 iz Želetovega pogrebnega zavoda na 152. cesti in na Lakeview pokopališče.

S potopljene ladje bodo skušali dobiti zlato

Sydney, Avstrija. — Tukaj se je formiral sindikat, ki bo opremil potapljače, da dvignejo zlato s potopljene ameriške ladje. Ime ladje je General Grant, ki se je potopila v viharju leta 1866 ob otoku Auckland, 289 milj južno od Nove Zelandije. Na ladji je baje za \$10,000,000 zlata.

Kazen radi utihotapljenega blaga v Italijo

Rim. — Na brazilskem parniku Santarem so našli eno tona sladkorja in 32,000 cigaret. La-dijski kapitan je moral plačati \$11,430 kazni.

TA MESEC JE POSVEČEN V CLEVELANDU ZA VARNEJŠI PROMET NA CESTAH

Clevelandski župan Tom A. Burke je proglasil dneve od 8. do 30. septembra za večjo varnost pri cestnem prometu. Vsak meščan je pozvan, da v teh dneh posebej pazljivo, najsi bo, kadar vozi avto ali da gre preko ceste. Z povečano pazljivostjo bo manj prometnih nezgod, manj nesreč.

Mesto Cleveland hoče biti med večjimi ameriški mesti prvo, ki bo lahko reklo, da je tukaj najmanj prometnih nezgod. Vozniki naj bodo previdni in v ljudni drug do drugega in do pešcev, pešci naj bodo pa previdni, kadar gredo preko ceste in naj se ozirajo na policijske varnostne odredbe, kar bo samo njim v korist.

SLOVENSKA ŽENSKA ZVEZA JE IMELA LEP USPEH

Nedeljska prireditve clevelandskih podružnic v SDD na Recher Ave. je bila ogromen uspeh, kot nam poročajo. Udeležba popoldne pri pikniku je bila nad vse pričakovano velika tako, da bo gmoten uspeh zelo lep.

Ob tej priliki sta imela zelo značilne govore: misijonar Alojzij Rupar in p. Mirko Godina, ki je prihitel na prireditve iz Carey, O. Prireditve so se udeležili tudi: g. kanonik Oman, Rev. Slapšak, Rev. M. Jager in Rev. A. Merkun iz Barbertona.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor)

6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko na leto \$7.00; za Cleveland in Kanado po pošti za eno leto \$8.00.
Za Ameriko pol leta \$4.00; za Cleveland in Kanado po pošti pol leta \$4.50.
Za Ameriko četrt leta \$2.50; za Cleveland in Kanado po pošti četrt leta \$2.75.
Za Cleveland in okolice po razmahalnih: celo leto \$7.00, pol leta \$4.00, četrt leta \$2.50.
Posamezna številka stana 5 centov.

SUBSCRIPTION RATES:

United States \$7.00 per year; Cleveland and Canada by mail \$8.00 per year.
U. S. \$4.00 for 6 months. Cleveland and Canada by mail \$4.50 for 6 months.
U. S. \$2.50 for 3 months. Cleveland and Canada by mail \$2.75 for 3 months.
Cleveland and suburbs by Carrier \$7.00 per year, \$4.00 for 6 months, \$2.50 for 3 months.
Single copies 5 cents each.

SEPTEMBER 1947

1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30
31					

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

No. 176 Tues., Sept. 9, 1947

Predstavljamo slovenske kandidate za razne urade

V torek 30. sept. bodo primarne volitve v Clevelandu. Takrat bodo registrirani državljani izbirali kandidate za mestno upravo. Med županskimi kandidati je letos na glasovnici tudi naš odlični rojak Edward L. Pucel, ki že šesti termin uspešno zastopa 10. vardo v mestni zbornici. Radi njegovih velikih zmagovalnosti in dobrega vpogleda v mestno administracijo, radi njegove izredne marljivosti, krepostnega značaja in njegovih borb za boljše položaj — vse to ga izredno dobro kvalificira kot dobrega mestnega administratorja.

V 23. vardi, v osrčju slovenske naselbine, kandidira za mestnega odbornika naš energični, delovni in značajni mlad mož, Edward J. Kovačič. To je pri teh volitvah edini mestni zastopnik, ki kandidira za ponovno izvolitev brez vsakega opozicije. S tem mu je dala varda najlepše priznanje za njegovo delo v mestni zbornici.

V 32. vardi kjer je tudi lepo število slovenskih glasov, kandidira v mestno zbornico 5 naših rojakov in sicer: William M. Boyd, John A. Fakult, Joseph Poznik, John Rožanc in Anton Vehovec.

Naši volivci dobro poznajo vse in bodo gotovo glasovali za tistega, ki ga bodo smatrali za najbolj popularnega in za najbolj zmogljivega za urad mestnega odbornika. Naj na tem mestu v par besedah predstavimo te kandidate, državljani naj pa sami izbirajo med njimi. Tista dva, ki bosta dobila v primarnih volitvah 30. sept. največ glasov, bosta šla v dirko za izvolitev pri volitvah 4. novembra.

JOSEPH POZNIK je hišni posestnik na 161. cesti, vogal Trafalgar Ave. Kot kandidata smo ga že videli trikrat: enkrat za mestnega zastopnika, dvakrat v državno legislaturo. Vsakokrat je prejel lepo število glasov, a premalo za izvolitev.

JOHN ROZANC je bil svoje čase trgovec z modnim bagom na Waterloo Rd., zdaj je prodajalec zemljišč in zavarovalnine. Stanuje v svoji hiši na Lucknow Ave. Mnogo se udeležuje v politiki in je že več let vardni vodja 32. varde. Bil je organizator Slovenskega demokratskega kluba 32. varde. Je lojalen demokratski stranki za okraj Cuyahoga in radi tega ni odprto podpiral kandidature guvernerja Lauscha lanske leto. O Rožancu vemo, da je priden in vztrajen, ki želi priti v mestno zbornico ne iz potrebe, ampak iz veselja do političnega dela.

ANTON VEHOVEC je znan vsakemu v 32. vardi, prvič, ker že dolgo tam prebiva in ker je bil že zastopnik te varde v mestni zbornici. Prva dva termina je bil zelo priden, v zadnjem je pa precej popustil. Zdaj pravi, da bo zopet mož na mestu, če bo izvoljen. O njem vemo, da je poštenjak od nog do glave in silno energičen, kadar hoče kaj doseči. Kot preprost delavec je bil vedno za izboljšanje delavskega položaja. Prošlo leto smo mu zamerili, ker se je odtegnil vsaki kampanji za izvolitev Lauscha guvernerjem.

JOHN FAKULT je rodom Slovenec, po poklicu odvetnik in stanuje na 18611 Kildeer Ave. Svoj urad ima na 960 E. 185. St. Je še mlad človek in zelo nadarjen. Radi svojih študij in borbe za vsakdanji obstanek, se dozdaj ni mnogo udeleževal v javnem življenju, vsled tega splošno ni dosti znan. Bil bi pa gotovo zelo dober zastopnik v mestni zbornici.

WILLIAM M. BOYD je naš spoštovani brat Hrvat, več terminov v državni legislaturi, najprej kot poslanec in potem kot senator. Prošlo leto je kandidiral za kongresnika proti republikancu George Benderju in je bil poražen v republikanskem političnem plazu, kjer je podlegel tudi guverner Lausche.

Mr. Boyd nam je bli vedno na uslugo, kadar smo iskali pri njem pomoči za kakšnega našega rojaka. Leta 1936 se je v državni legislaturi boril za brezposelno zavarovalnico, ki jo je tudi izvojeval za delavca. Predlog, znan pod imenom "Boyd Bill" je absolutno njegovo delo in vsak, ki je ali bo prejel 24 tednov brezposelno odškodnino, ne da bi v to prispeval kak svoj cent, mu je lahko hvaležen.

Njegovemu delovanju v državni zbornici smo pazno sledili in videli, kako se je vedno potegoval za malega človeka, kako je deloval za graditev bolnišnic in sirotišnic, otroških zavetišč in koliko je pripomogel, da se je končno država zganila in začela s programom, da reši obrežne kraje ob jezeru Erie pred uničenjem in izpodkopavanjem zemlje. V naših očeh je res pravi ljudski zastopnik in če bo izvoljen v mestno zbornico iz 32. varde, se od njega lahko mnogo pričakuje. Njegov možat nastop in njegovo znanje v legislativnih postopkih mu bo v veliko pomoč pri dosegu zahtev za mesto in za svojo vardo.

Od njega je bilo zlasti lepo zadnje leto, ko je tako nesebično in neumorno deloval za izvolitev guvernerja Lauscha. Med tem, ko so se drugi skrivali, ali pa stali malomarno ob strani, je šel Boyd Lauschetu na pomoč z vso iskrenostjo po vsej državi Ohio.

Naši državljani v 32. vardi naj izbirajo in volijo po svoji uvidevnosti. Volite za tistega, ki bo po vaši sodbi najboljše zastopal 32. vardo. Volite, kakor mislite da bo prav, ampak VOLITE! Ne ostanite na volivni dan doma in ne prepustajte volitev drugim, da bodo izbirali kandidate za vas.

In ne pozabite, da je vaš kandidat za mestnega župana naš rojak, sin preprostega slovenskega naseljence, EDWARD L. PUCCEL!

BESEDA IZ NARODA

Razno iz La Salle

LaSalle, Ill. — Da, v mesecu avgustu smo se jako pekli, ker je sonce pripekalo da je bilo vroče kot pri cinkovi peči. Tudi ta mesec je še prilično precej toplo, a vendar je vsaj ponoči hladno. Kakor se sliši, bo prva setev korenin v teh krajih še precej lepa, druga setev je pa uničena vsled vročine.

Premogariji so se zopet vrnili na delo 2. septembra daleč doli pod zemljo, ampak črni premog se je pa precej podražil.

Pikniki so po večini že zaključeni za to sezono. Precej jih je bilo in tudi precej piva je steklo po suhih grlih, pa naj bo že kakor hoče lušno in veselo je pa le bilo v senci hrastovi.

Zadnji dan avgusta sta prišla v La Salle na obisk Mr. Frank Widic, gl. tajnik DSD iz Joliet, Ill., in njegov brat Mr. Joseph Widic. Obiskala sta več ožjih prijateljev in društvenih sobratov, za kar jima prav lepa hvala.

Pri družinah Mr. in Mrs. Joe Bratte in Mr. in Mrs. August Bratte sta bila na obisku Mr. in Mrs. Joseph Slapničar iz Joliet, Ill., kjer je Mr. Slapničar že več let kamnosek, le malo bolehen je zadnje čase, a upamo, da se Mr. Slapničar kaj kmalu in dobro pozdravi in da bo še marsikateri spomenik obdelal za na grob ranjkih.

Dalje je prišel na obisk k svojem iz velike Chicage Michael Kobav, naš nekdanji vnet sopelvec kora cerkva sv. Roka. Hvala za obisk. Iz daljne Pueblo, Colo., pa sta prišla na obisk Mr. in Mrs. Avgust Kramaršič. Obiskala sta Jenko brate, Mr. in Mrs. Joe Mauer, mater in očeta in več svojih prijateljev. Mrs. Kramaršič je bila pred leti tudi pevka kora sv. Roka.

Prav vesela sta obiskala svoje ožje prijatelje, brate in sestre Mr. in Mrs. Frank Bregar iz Chicage, Ill. v spremstvu Mr. in Mrs. Johna Foly, naših mladih trgovcev na prvi cesti. Ti vsi so obiskali našega Toneta na hribu na Delavski dan. Hvala vam rojaki in prijatelji!

V spremstvu Mrs. Joe Baznik je obiskala svojega starega sopelvec Mrs. Charly Ostrovski in mali sinko. Hvala Nežka za obisk. Vsi pevci kora sv. Roka se te še prav dobro spominjamo, kako dobra organistka si bila in nas naučila veliko lepih pesmi, katere še danes obdelujemo častno in veselo.

Najbolj pa me je iznenadil naš

mežnar Mr. Anton Baznik in sicer na 2. septembra, ko mi je prinesel pol mernika prav zlahtnih hrusk, ki so zelo dobre, da se sedaj Tone sladka z njimi. Hvala lepa, Mr. Baznik!

Vsem slovenskim rojakom moje najlepše pozdrave, listu pa veliko novega naraščaja.

A. Strukel, zastop.

Kaj je potrebno v 32. vardi?

Državljeni v 32. vardi se upravičeno vprašujejo po vzroku, čemu je njih varda pri mestni administraciji zastopavljena in dobi komaj slabo četrtno tega, kar ji gre po davčni moči in njeni velikosti. Ceste, javne naprave, kanalizacija, jezersko obrežje, razsvetljava in varnostna protekcija je na zelo nizki stopinji, ne da omenjamo zelo veliko zanemarjenost pri pobiranju smeti in odpadkov. Tudi pri transportaciji bi se dalo veliko izboljšati in praktično urediti, če bi zastopstvo varde k temu vprašanju posvečalo dovolj pažnje v korist splošnih interesov. Nikake časti in ugleda ne delajo naši slebinji zanemarjeni "Scrap Yard-i", ki so ob glavnih cestah in osrčju našega naselja. Pod kupi teh odmevkov se redi razna golazen, katera sili v hiše bližnjih stanovalcev in poleg škode, ki jo povzroča na imetju tudi ogroža človeška življenja. Tudi to veliko zlo bi se dalo, če ne popolnoma, vsaj delno odpraviti, toda absolutno pa lahko sanitarno urediti, če bi zastopstvo varde pri mestni administraciji zahtevalo.

Zgornjemu vprašanju: "Kaj je potrebno 32. vardi?" je odgovor: dobrega mestnega odbornika, ki ima energijo, zmoglosti, prakso, nastop in zakonodajna iskustva. Naša varda je imela že dovolj učencev v mestni zbornici, sedaj je čas, da dobi v mestno zbornico moža, kateri ne bo en termin iskal klopi, kje bo sedel in v celem terminu šele pričel spoznavati pango mestne administracije. 32. varda rabi moža, ki bo takoj stopil na noge in takoj zahteval pravice za one, ki jih v mestni zbornici zastopa. Naša varda rabi moža, ki je dober zakonodajalec in ki je v preteklosti to pokazal ne samo z besedo, ampak tudi z dejanjem. Predraga je šola za nas davkoplačevalce, da bi si lahko privo-

ščili "učence," ko vendar imamo v naših vrstah strokonjaka, ki bo prvi dan po izvolitvi vzel v roke kladivo in dleto, katero je odstavil v državni zbornici in klesal tako, da bo prilagodil naši potrebi in našim interesom. Kratko rečeno, 32. varda potrebuje v mestni zbornici Willaim Boyd-a, prejšnjega državnega senatorja in sedanje kandidata za mestnega odbornika 32. varde. Njegova izredna nadarjenost, bogate državno-zborske izkušnje in njegova dela so nam porok, da bo William Boyd eden najboljših legislatorjev v mestni zbornici. V torek 30. sept. naj gre slednji naš glas njemu, če nam je pri srcu naša 32. varda, nje napredek in težko plačani davki, ki jih prispevamo za vzdrževanje mesta.

Boyd for Council, 32nd Ward Campaign Committee.

Govor Anton Grdine ki ga je imel v imenu faranov sv. Vida ob priliki priveditve v počast Msgr. B. J. Ponikvarju

Današnje praznovanje ima res velik pomen. Farani prirajamo svojemu župniku, rekli bi nekako zaupnico. To je opisala Mrs. Marinko v petkovi številki Ameriške Domovine sijajno lepo, da jaz z mojim neokretnim besedami niti blizu ne morem. Torej naj velja, kar je napisala Mrs. Marinko. Tudi sam sem nameraval parkrat nekaj napisati o pomenu tega praznovanja, toda vselej, kadar sem pričel pisati se je oglasil nekdo in rekel: "Ti hinavec hinavski ti." Potem sem pa kar takole napisal od srca do srca: "Duhovniki so eno, mi farani smo pa drugo. Če si pri njemu se mu ližeš, če si pa za njim ga pa grizeš."

O, kako radi kaj slišimo iz župnišč, če je kaj takega, da se ne bi slišalo povsem v lepi luči vzornega duhovnika. V župnišču mora biti vse v najlepšem redu, pa naj bo z gospodarstvom ali drugače. Vsak faran hoče biti zadovoljen po svojem mnenju, če tega ni, potem pa podpirali ne bomo itd. O, kako radi kaj rečemo zoper gospodarstvo in ravnanje župnikovo.

Ako primerjamo sedanje čase s časi in razmerami prvih let naše fare, najdemo zelo veliko razliko — spremembo. Dospelvi v Ameriko siromašni in da bi redno podpirali cerkev, nam ni šlo v glavo; kajti tega tudi iz domovine nismo bili naučeni, da bi dali 50 centov na mesec, kar so župniki tiste čase pričakovali. To se nam je zdelo več kot preveč, kajti za služili smo malo in večina od nas tudi nismo nameravali ostati tukaj. Marsikateri si je mislil, ko bom zaslužil par sto dolarjev, se bom vrnil nazaj v

staro domovino. Med nami farani, ki smo imeli vsaj dobro voljo za podpiranje cerkve, so se nahajali pa še taki, ki so že iz domovine prinesli s seboj sovraštvo do duhovnikov in do cerkve. Taki so mnogo škodili, da ni naš narod tukaj postal splošno veren kakor v naši stari domovini.

Tako je bila borba napram cerkvi in duhovnikom med nami že od začetka našega naseljevanja. Ta boj so pa z vero in požrtvovanjem vodile verne in stanovitne družine, katere so z duhovniki in ostalimi farani roka v roki napredovale.

Šola, rečem farna šola, jim je prišla pozneje na pomoč. Naša farna šola je bila podlaga, da se je začelo po ameriški vzorni navadi vzgajati otroke naših družin v farnih šolah, kjer so č. šolske sestre vzele veliko, važno in najnujnejšo nalogo za versko vzgojo otrok na svoje rame. Duhovniki, župniki so v tem dobili izdatno pomoč. Od tedaj se je pričela boljša doba v pogledu vere, v družine se je vpeljalo boljše versko življenje.

Seveda pa so med nami ostale še dalj časa stare in slabe navade, kot pritoževanje nad gospodarstvom, zdaj nad enim zdaj nad drugim duhovnikom; ta ni dober, oni bi bil boljši itd., itd. Saj pač sami veste, kakšni smo.

Vsemu temu je glavni vzrok nepoznanje tukajšnjih verskih in cerkvenih običajev in drugi vzrok — nezaupnost in nespoštovanje do duhovnikov. Pri tem pa ne smemo pozabiti da so se z nami naselili v Ameriko tudi zlobni, veri in duhovnikom sovražni borci, ki so se tukaj takoj v začetku prvih let organizirali za protiversko propagando s svojo protiversko literaturo. Ustanovili so si svoje časopise, da so svoj cilj lažje dosegli in sovraštvo do cerkve in duhovnikov lažje javno propagirali. Širili so razna obrekovanja duhovnikov in ljudstvo javno odtujevali od cerkve. — Kdor je hotel iti v cerkev ob nedeljah, je moral biti že res odločen katoličan.

Tisti, ki so kljub temu hodili v cerkev, so bili javno zaničevani in poniževani od liberalnih dopisnikov. Tako daleč so v prvih letih naseljevanja vodili propagando veri in Cerkvi sovražni odpadniki. Temu našproti pa so se odločno ustavljali, ustavljale naše katoliške družine s svojimi duhovniki vred, ker je prišla na pomoč šola s katoliško izobrazbo, ker so mnogi starši prišli nazaj v cerkev potom svojih v šoli versko poučenih otrok. Taka je zgodovina naše fare in tudi mnogih drugih fara po Ameriki.

V Clevelandu smo srečni, ker imamo tako dobro organizirano

duhovno življenje štirih ali petih naših fara. Odmev iz Clevelanda se širi daleč v druge naselbine. In ker imamo obenem še svoj dnevnik Ameriško Domovino, brez katere bi v sedanjih časih bilo nemogoče ostati pri resnici in bi ne vedeli za vse gorje, ki se godi našim bratom in sestram ter drugim katoličanom širom sveta.

Zlo in zlobna propaganda tako vplivajo na ljudstvo, da se je le z največjo odpornostjo in pozornostjo mogoče še držati resnice. Srečni smo, da imamo tak svoj dnevnik. Tako vidimo iz vsega tega, da kar se je ohranilo verskega in dobrega življenja in napredek fara, je bilo to doseženo po stanovitnih vernih družinah, ki so roka v roki sledile duhovnikom kot svojim voditeljem.

Prečistiti gospod slavljence in ostali duhovniki! Mi, farani, se zavedamo vsega odličnega in povsem častnega stanja, vašega sodelovanja in odgovornosti. Mi se zavedamo in se čutimo srečne, da smo udje sv. Cerkev in kot taki tudi srečni, da smo člani naše sedaj lepo napredujoče fare, katera je med prvimi in bo tudi ostala med prvimi v čast in ponos vernega slovenskega naroda.

Za vaše delo, prečistiti monsinjor, za ves trud z nami in našimi družinami, se vam danes iz dna srca vsj zahvaljujemo in želimo, da bi živeli sad svoje-ga dela med nami še mnogo, mnogo let! Mi se vas bomo spominjali v molitvi in vi pa se spominjajte tudi nas. Bog živi vas, Bog živi vas!

Katoliški svetniki junaki filmov

Na Francoskem so pričeli snemati film iz življenja sv. Vincencija Pavlanskega, velikega apostola in delavca krščanske dobrotelosti, ustanovitelja družbe misijonarjev-lazaristov in usmiljenih sester. Francoski filmski režiser Bres-sou pripravlja film o sv. Ignaciju Lojolskem, ustanovitelju Družbe Jezusove. Film "Sveta sodržavljanka," ki predstavlja življenje pred kratkem za svetnico proglašene Cabrini, je bil predvajan letos prvič v Washingtonu. Predobro je znan film "Pesem Bernardke," ki je bil prvič proizvajan v Ameriki leta 1940 in ponesev slavo leta 1933 za svetnico proglašene Lurške Bernardke v sleherni ameriško mesto.

Umori radi lakote

V januarju in februarju tega leta si je vzelo 333 Berlinčanov življenje. Od teh se je polovica usmrtila radi lakote, namreč 111 moških in 75 žensk. Ostali so si pretrgali nit življenja radi neozdravljivih boleznih, radi nesrečne ljubezni in radi strahu pred kaznjivo

pojdimo nazaj!" Ampak ne tile trije.

Podali smo se doli ob vodi, ker nam je Tone rekel, da je tam prav romantično. Res smo videli tam skalnato strugo, v kateri je voda penila in si iskala poti med skalovjem. Zdelo se mi je, da kraj skoro prav tak kot je ob Kokri pri Kranju, kjer leže ogromne skale in strugi, ki so se pred davnimi leti odtrgale od brega, ki je voda izpodkopala in izpodjedla tesni.

Jaz sem iskal v pesku sledi srn, ki si gotovo pridejo sem gasit žejo. Videl sem nekaj starih, torej tukaj ni glavno zbirališče srnjadi. Ko smo si vse dobro ogledali in izrekli, da je tukaj zares lepo, smo se napolili nazaj na Willard. Gledati moramo, da ne zamudimo večerje, ki jo je za nas pripravil izborni kuharski mojster, brat Humil. Purani bodo, je rekel in celo divji. Kako bi ne bili divji, če so jih pa lovili za našo večerjo. Tudi jaz bi bil divji, če bi bil v njih perju za tak namen.



"Od vsega tistega, kar nam je Debevec pripovedoval, kako je kobilica omyval v Soči, bi človek sklepal, da bi bilo še najbolj varno, ako bi zajahal takega, kot so jih včasih izdelovali v Ribnici, ki smo jim rekli, da pisajo nekje pri zadnji premi," je govoril Mr. Grdina, ko smo stopali v tisto kolibo, da se bomo nekoliko ohladili. Oba, Tone Debevec in Jakšič sta se strinjala z idejo. Spake, grde, ki jih ni prav nič gnila moja prigodba, ki bi se bila prav lahko končala tako, da bi me nesli ob spremljevanju zalo-stinke, kakor jo je vojaška godba igrala ob pogrebih po navepu: Ne boš komisa jedel več, več, več...

Nisem jih deval nazaj, ker sem bil tedaj zelo zaposlen z

drugimi pripetljaji. Moral sem si namreč ogledati notranjost tiste kolibe. To mi ni vzelo dosti časa: komaj sem dobro razložil, kje da je bara, sem bil že gotov z ogledovanjem. Se reče, saj ni lepo, da človek zija okrog sebe, kadar pride v tujo hišo. Za baro je čakal na nas prijazen možak, ki je najbrže slutil, po kaj smo prišli. Ni nas vprašal, po kaj smo prišli, ampak: kaj bomo pili. Nobenega gosta ni bilo v gostilni razen nas, zato je sodil gostilničar, da bo zdaj napravil strašno lepo kupčijo z nami stiri-mi. Saj se je na nas poznalo, da smo popotni ljudje in dan je bil vroč, torej vsi dani pogoji, da bi lahko teklo od mize.

Aha, zares si je pomagal z nami. Par mesecev naj bi imel take kostumarje, kot smo bili mi, pa bi moral zapreti baro, saj bi ne zaslužil niti za luč. Ker sem bil jaz, ki sem tako silih v te prostore, sem tudi jaz začel naročati, da bi dal prijateljem dober zglede in da bi jih nahrstal k

dobri pijači. Naročil sem si, kar se spodobi za odrasle možake: eno pivo, pa visko za "vaš." Vrgel sem debel denar na baro in povabil prijatelje k sodelovanju, enčes pa si naj naroči vsak, kar hoče.

"Jaz bom en pop," se je prvi ponudil Mr. Grdina.

"Bom pa še jaz enega," je pri-maknil za njim Jakšič.

"Pa še meni enega odpi," je pritegnil še Tone Debevec.

Videl sem, kako se je gostilničarju roka tresla, ko jim je nali-val "hudo" pijačo in prav zdelo se mi je, da je nekoliko premisljal, če bi jim dal tisto mehko-bo, ali bi se jim kar zahvalil za prijazen obisk.

"Pa se ne bojite, da vas bo hudo pijača nosila?" sem jih po-dražil, ko sem prijel za svoj kozarček in ga dvignil k luči, da bi vidmel, če je, kar sem mislil, da bo Močno me je pretrestalo, pa se je prestalo. Ker je prišla zade-va komaj do jezika, sem naročil še enega, da poplknem prvega

in ga spravim doli v šrambo.

"Ali boste še kaj?" sem vprašal fante, pa s takim glasom, ki je bolj odsvetoval kot pa vabil. Da ne bodo, so rekli. Iz dolarja sem dobil še precej drobiža nazaj in ko smo se poslovlili, je rekel gostilničar: "Pa še pridite!" Ampak dobro sem videl, da je takrat gledal samo vame.

"Akraboit, ob vse bomo prišli, če bomo tako zapravljali po Wisconsinu," sem omenil družini-mi, ko smo bili zunaj. "Saj še žejnega človeka mine ob vas, ki dajete tak slab zglede. Mislim sem, kako ga bomo dihali tamle notri, pa ste se tako slabo izkazali, da je še mene minilo vse veselje. Če bi bili vi trije količkaj drugačni, pa bi še nekoliko posloneli tam-le ob bari, zvečer bi pa pripeli na Willard, da bi nas bil še gos-pod Bernard vesel, ki ima rad voljnega človeka, če ni preveč neroden."

Moje čitanje se jih ni nič pri-jelo. Kdo drug bi rekel na njih mestu: "Orajt, če je tako, pa

Jakob K. Heer:

Berninski kralj

ROMAN S ŠVICARSKEGA POGORJA

"Prepozno je," je ponovil so sed in se počeljal za ušesom. Nihče se ni hotel ločiti od pi-jače.

"Dobro, pa si ogledam mladinsko slavnost tudi jaz" Tako eden za drugim.

Kakor moške v gostilni tu- di gostje, ki so sedeli na vrtu pri Cilgiji Premont, niso utegnili paziti, kaj se dogaja na poti čez Bernino.

Niso videli poznih jezdecev, ki so hiteli po stranski ulici iz tržišča, temveč so poslušali ra- je poštni rog, ki je na povelje gospe Cilgije trobil nekje bli- zu, da bi povzdignil slovesnost večera.

Zupan je kramljal z dežel- nim sodnikom, ljubezniva, le- pa gospodinja je zabavala vse goste hkrati.

Driosch je bil židane volje. Ko je šel z gospo Cilgijo pod brstečimi drevesi, je dejal: Pravični pa ste, deželnega sod- nika ste izvabili prav tako lju- bko v past kakor mene pri Konradinovi vrnitvi!"

Mignila mu je, naj molči in se smejala samo z očmi.

Naslednji dan so pa stopali ovenčani otroci z godbo po pu- schlavskemu trgu.

V okrašenih šolski sobi je na- govoril deželni sodnik z lepimi besedam Cilgijo Premont. "Pra- vim Premont, zakaj tega ime- na smo v Engadinu bolj vajeni in nas spominja najbolj odlič- nega puschlavskega tržana. Njegov nepozabljivi zgle- ob- če korisnosti je našel v vas, plemenita gospa, vredno na- slednico! Dokler živijo med nami takšne žene, se nam za bodočnost Bundenena ni treba bati!"

Iz srebrne čaše ji je s prid- žano ljubeznivostjo plemiča na- pil zdravje.

Zdaj je pa Cilgijo le vroče spreletelo. Toda otroška slav- nost se je razvijala kar najbolj lepo. Veltinec in Puschlavci so sklepali velika prijateljstva, go- vorili so o trdnih upih na zo- petno pridobitev Veltina, za- kaj mnogo znamenj je kazalo, da se francosko gospostvo ma- je, pričakovali so celo, da bodo Avstriji dolino že kar kmau- zasledili, seveda samo začasno zasledili, da bi jo potem proti zmerni odškodnini odstopili za- konitim gospodarjem, Bunden- cem.

Tako so govorili to in ono in dobrodušni župnik Tass je na- zdravil gospodu Konradinu, ki je povzdignil romanščino v pes- niški jezik in jo okrasil z ne- minljivimi cveticami poezije.

"Škoča, da ga danes ni tu!" je menila Cilgija.

"Po vaseh leta za starimi ljudskimi napevi — fo je zdaj njegova muha!"

Besede so pričale, da deželni sodnik Konradinovega početja ne odobrava, na drugem koncu mize se je pa useknil Driosch. Pogovor je nanesel tudi na Marka Paltrama in župnik

Tass je pripovedoval čudno zgodbo: "Marko pričinja zopet zdraviti. Neki signore Belloni, bogat Milanec, je padel na Bernini in se močno poškodoval. Ranjenca, ki se ni mogel gani- ti, ne da bi kričal od velikih bo- lečin, so prinesli k meni v žup- nišče. Tu leži zdaj že osem dni. Moral je pa, še preden ga je doletela nesreča, že nekaj sli- šati o Marku Paltramu. Zah- teval je moža, ki zna pomiriti bolečine. Milanec, ki je na pol blaznel od bolečin, je obljubljal dušo iz telesa, ako mu potesi bolečine in mu pripomore do ne- kaj spanja. Paltram se je raz- hudil: Tega ne more in če bi tudi mogel, bi ne storil! To je zla umetnost. Toda zdaj gne- te in drgne Milanca kakor je nekaj kozjo pastirico in v še- stih ali sedmih tednih, trdi, bo mogel Belloni zopet sestiti na ko- nja. In kar je najbolj čudno: Milanec mu veruje kot otrok."

Ko je župnik tako pripovedo- val, je stal poleg njega z veliki- mi očmi mali Lovrenc; napeti, pozorni dečkov obraz je pričal, da ni preslišal nobene besede.

Nenadoma je stekel k materi, ki je bila nekopiko raztresena poslušala.

"Mati, zdaj vem, kaj bom, kadar bom velik — nekaj pra- vega mati: zdravnik kakor ber- ninski kralj!"

Njegove oči so sijale.

Kadar so začeli govoriti o Marku Paltramu, se jim pogo- vor ni tako hitro urtgalo. Pripo- vedovali so, da je pred nedav- nim časom vzel v zverneškem go- zdu mladega medvedka iz gnez- da in ga dal otroku, da se je ig- ral z njim, dokler ni živla po- kazala svojih roparskih nago- nov in jo je podaril ciganom. Govorili so o njegovi neumil- ljivosti proti Bergamaskom, o divjih pravljicah, ki so se šir- le o njem.

"Najnovejša" je dejal Dri- osch, "pravi, da bo neki mrtvi lovec vstal iz ledenika in ga bo sodil."

Družba se je zasmejala. Cil- gija je pa vstala bleda in tedaj so se gospodje spomnili, da je čas odjezditj proti domu.

Ko so prispeli do Berninskih hiš, so slišali ondi čudno novico: "V St. Moritz se je vrnilo davi iz Italije nekaj dvajset mladih občanov in majniško zborova- nje se je vršilo po starih šegah in navadah. Za predsednika so izvolili Fortunata Lořso, dok- ler bi se ne vrnil stari iz Pusch- lava. Skoro soglasno so skleni- li, da se sezida kopalnišče. Mla- da stranka je stalo lopo že po- drla in postavila odrce za novo stavbo. Zdaj streljajo svojim sklepom in delu na čast z mož- narji."

Stari deželni sodnik je trepe- tal od razburjenja, dolgo ni mo- gel govoriti. "Ti sklepi so ne- veljavni!" je dejal končno s te- žavo in meril Drioscha s pogle- di starega srda.

"Saj vidite, da me ni bilo po- leg," je memil trgovec hladno. "Gre mi kakor vam. Mladi na- ju mečejo med staro železo. Prosili so me, da ne smem nič vedeti o njihovih načrtih!"

"Staro železo?" se je togotil deželni sodnik. "To bomo še vi- deli!"

Zaman je ubiral župnik Tass strune spravljalivosti, plemič je ostal nedostopen. Kuhala ga je samo jeza, da so ga mladi tako prekanili. Nobene besede ni spregovoril in župniku se je zdelo, da bo prav, ako spremi oba nasprotnikav St. Moritz.

Ceprav se je bližala že pol- noč, je bila vasica še jasno raz- svetljena. Pri stari božjepotni cervkvi je stal slavolok in v njem je visel prosejen napis.

Deželni sodnik se je razjaril. "Tudi zasmehovati se me drže- jo!" je hropel.

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Dolje preko Trsta)

(Nadaljevanje s 1. strani.) detom sodelovala v tajni organi- zaciji "Stara pravda." Ta orga- nizacija je bila v stikih s četniki in z generalom Mihajlovičem. Bili pa so člani te organizacije vedno z vso odločnostjo proti komunistom in brezsmiselnemu divjanju partizanov.

DR. BORIS FURLAN je v Ameriki itak poznan. Bil je od- ločen svobodomislec. Pred vojn- sko je predaval na univerzi v Ljubljani pravno filozofijo. Ker je sodeloval z Angleži, so mu ti v pričakovanju nemške invazije svetovali, naj se umakne. Odšel je v tujino kakih štirinajst dni, predno so Nemci napadli Jugos- lavijo. Ostal je v stikih z An- gleži ves čas tudi v tujini in mi- slil, da tako pomaga zaveznikom proti nacistom in fašistom. Ker je videl v zmagi titovstva poraz slovenskih katoličanov, je začel z veseljem delati za Tita in se je vrnil domov, kakor hitro je bi- lo mogoče. Doma je spoznal, da partizanstvo ni samo zmagala nad "klerikalci," ampak zaslužnjeje vsega naroda, tudi "naprednih."

Tako se je hitro prelevil v na- sprotnika režima. Nekateri mu očitajo, da se je prelevil, ker je spoznal, da v "novi" Jugoslaviji nič ne pomeni. Svoje zveze z An- gleži je obdržal. To je bila nje- gova poguba. Ker titovci sovra- žijo Amerikance in Angleže, smatrajo vsakega, ki je v kakem stiku z zapadnimi velesilami, za sebi sovražnega in vsak stik s kakim Angležem je že izdajstvo.

NAGODE O FURLANU. — Med skupino okrog Nagodeta in Furlanom ni bilo kakega poseb- nega prijateljstva, ker je bila "Stara pravda" od vsega začet- ka odločno proti titovstvu. Ta skupina je štela urianovo začet- no navdušenje za partizanstvo za veliko napako, kar je tudi bilo. Zato je Nagode na- pisal v svoj dnevnik o Furlanu, ki je v svoji literarni svojati. To so pač krepki izrazi in ni čuda, da se vladajoči na sodišču potem ma- šujejo. S svojo maščevalno je- zzo le potrjujejo, da ima obtoženi prav.

slabše vrste . . . brez karakter- ja." No kasneje jih je malo zbil- žal skupni odpor proti titovski- mu režimu.

ZAKAJ SO BILI OBTOŽE- NI? — Obtožnica pravi, "da so obtoženi kot pripadniki proti- ljudske organizacije zakrivilji zločinska dejanja, da bi zrušili obstoječo državno ureditev in spravili v nevarnost temeljne de- mokratske, narodne in gospodar- ske pridobitve narodnosvobodil- ne borbe." V ta namen da so ustanovili posebno organizacijo, tajno seveda in stopili v zvezo s Slovenci v tujini, ki se zbirajo okrog tako imenovane "sloven- ske vojske" kralja Matjaža. Te ljudi so obveščali o dogodkih v domovini. To imenuje obtožnica vohunstvo. Poleg tega so bili v stiku z zavezniki angleškimi konzulom v Ljubljani, pisali so pisma odličnim osebam v inozem- stvo o strahotah komunistične- ga režima in bili v stiku s so- vražniki režima na Hrvaškem in v Srbiji.

SOVRAŠTVO DO REZIMA je res gonilo obtožence na delo, da bi bilo tega režima čim prej ko- nec. "Da bi bilo to že "vohun- stvo," bo verjel samo kogar bo jugoslovanski režim k taki veri priril. Kako so obtoženci so- vražili titovstvo in vse njegove podprednike priča Nagodetovo pismo, ki so ga brali na razpravi in ki govori: "Slovenec in vso Jugoslavijo vlada skupina brez- moralnih slovenskih ljudi, ki čr- pajo svojo moč iz neizmrene po- litične neumnosti izobraženstva. Slovenska inteligenca se ukla- nja kakor doslej še vedno vsem tujim in domačim režimom, tudi komunistom. Pase se na odpad- kih vodečih, ki žro pri koritih in kradejo, kakor še nikoli. K ja- silim se drenjajo župančič, Vid- marji, Albreht, Izidor Cankar in vsa literarna svojati." To so pač krepki izrazi in ni čuda, da se vladajoči na sodišču potem ma- šujejo. S svojo maščevalno je- zzo le potrjujejo, da ima obtoženi prav.

Boncar

(Pravljica)

(Konec.)

Kočijaž je videl in slišal Miheca, ni pa razumel, kaj ho- če. Opazil je, da na napačni strani vozi in bal se je, da ima opravka z norcem ali pa z ne- poštenim človekom. Pognal je iskre konje, da so naglo zdr- jali mimo. Mihec je ves zme- den ta hip se segel v žep in za- gnal notarjevo pismo v naro- čje gospodični v kočiji. A ko se je ozrl, je kočijaž izginil za ovinkom. Takrat je Mi- hčev konj že preveč zavil na kraj. Kolo je zadelo v odpest- nik in se je strlo, konj je ob- stal in zlomil oje, Miheca, ki je stal in gledal nazaj, je pa su- nek vrgel vznak iz koleslja pod cesto. Priletel je najprej v bukovo deblo, od tam z gla- vo v skalo, da se je ubil in bil precej mrtev.

Gospa in gospodična v koč- ji nista vedeli, kaj je prav za prav in čemu naj bo debelo pi- smi brez naslova. Ustavili sta se šele na Rakeku in tam je go- spodična pismo odprla.

Brala ga je in brala, potem pa dejala: "Glej, teta, človek ki ga čisto nič ne poznam, mi s tem pismom podarja velikan- sko premoženje! Tudi ne vem, koliko ladij, in ena med temi ma čudno ime Boncar!"

"Boncar se imenuje tudi kla- nec, kjer ti je oni človek pismo v kočijo vrgel," je dejala te- ta in začela čitati sama. Vi- dela je, da je na vseh papirjih vse v redu, notarski pečati in pečati od gosposke, podpisani drugo.

Presenečena je dejala nečak- inji: "Fortunata, ti si pa res sama sreča."

10.

Mihec je ležal mrtev v Bon- carju pod cesto in po klanecu so privozili Jkopotovi, ki so se vozarili, čeprav je že želez- nica zaslužek odjedala. Našli so na cesti samega konja s po- lomljenim kolesjem in pod ce- sto ubitega človeka. Spravili so ga na cesto in prepoznali Miheca. Ker so vedeli, da doma nima več svojih ljudi, so ga pre- plejali k Fari. Tam so poskr- beli za njegov pogreb, za maše in dali naslikati in na bukev v Boncarju nabiti tablico, ki je kazala, kje in kako se je Mi- hec ponesrečil.

Naslikan je bil konj s koles- ljem, ki se mu je na odpestni- ku strlo kolo, iz koleslja je pa letel Mihec kakor razkrcene klešče z glavo nazdol v skalo pod cesto.

Vozniki, ki so vozili mimo, so se s križem ali s kratko molit- vijo spominjali Miheca. Dokler je znamenje viselo, so pripo- vedovali tudi o Mihčevi neverjet- ni trgovski sreči in o velikem bogastvu, ki je po njegovi smrti na čuden način prešlo. Ko je pa znamenje strohnelo in ni nihče skrbel za novo, se je počasi vse pozabilo in danes ne ve nihče več, za katerim ovink- om v Boncarju je Mihec ne- srečno končal.

Od takrat je minilo že dosti časa in veliko se je izpremeni- lo.

Mihčeve veličastne jadrnice ne plovejo več, parniki in mo- torne ladje orjejo zdaj morje. Voznikov, kakor so bili Jkopo- petovi, tudi ni več. Železnice so jih izpodrinile. Ljudje, ki so takrat živeli, so že vsi pomr- li in za malokom se je ohranil grob ali spomin. Stare boga- tije so propadle, gozdi so zra- sli novi, hiše so se podrle ali so jih pa ljudje prezidali. Zdaj imamo elektriko, mašine, avto- mobile in aeroplane, kupčije se delajo drugače in marsikaj še je danes drugače.

Ampak cerkve se še svetijo z naših hribov, kakor so se ta- krat, pa cesta drži iz onih kra-jev še zmerom na Trst in nov rod gre čez Boncar!

(Konec)

—Po časopisnih poročilih bo v kratkem zgrajena v Leningra- du velika tovarna za prvovr- stna šampanjska vina. Iz Kri- ma in Besarabije dovažajo naj- boljša vina, ki se bo iz njih de- lal šampanjec.

—Po časopisnih poročilih bo v kratkem zgrajena v Leningra- du velika tovarna za prvovr- stna šampanjska vina. Iz Kri- ma in Besarabije dovažajo naj- boljša vina, ki se bo iz njih de- lal šampanjec.

—Po časopisnih poročilih bo v kratkem zgrajena v Leningra- du velika tovarna za prvovr- stna šampanjska vina. Iz Kri- ma in Besarabije dovažajo naj- boljša vina, ki se bo iz njih de- lal šampanjec.

—Po časopisnih poročilih bo v kratkem zgrajena v Leningra- du velika tovarna za prvovr- stna šampanjska vina. Iz Kri- ma in Besarabije dovažajo naj- boljša vina, ki se bo iz njih de- lal šampanjec.

—Po časopisnih poročilih bo v kratkem zgrajena v Leningra- du velika tovarna za prvovr- stna šampanjska vina. Iz Kri- ma in Besarabije dovažajo naj- boljša vina, ki se bo iz njih de- lal šampanjec.

—Po časopisnih poročilih bo v kratkem zgrajena v Leningra- du velika tovarna za prvovr- stna šampanjska vina. Iz Kri- ma in Besarabije dovažajo naj- boljša vina, ki se bo iz njih de- lal šampanjec.

—Po časopisnih poročilih bo v kratkem zgrajena v Leningra- du velika tovarna za prvovr- stna šampanjska vina. Iz Kri- ma in Besarabije dovažajo naj- boljša vina, ki se bo iz njih de- lal šampanjec.

—Po časopisnih poročilih bo v kratkem zgrajena v Leningra- du velika tovarna za prvovr- stna šampanjska vina. Iz Kri- ma in Besarabije dovažajo naj- boljša vina, ki se bo iz njih de- lal šampanjec.

—Po časopisnih poročilih bo v kratkem zgrajena v Leningra- du velika tovarna za prvovr- stna šampanjska vina. Iz Kri- ma in Besarabije dovažajo naj- boljša vina, ki se bo iz njih de- lal šampanjec.

—Po časopisnih poročilih bo v kratkem zgrajena v Leningra- du velika tovarna za prvovr- stna šampanjska vina. Iz Kri- ma in Besarabije dovažajo naj- boljša vina, ki se bo iz njih de- lal šampanjec.

—Po časopisnih poročilih bo v kratkem zgrajena v Leningra- du velika tovarna za prvovr- stna šampanjska vina. Iz Kri- ma in Besarabije dovažajo naj- boljša vina, ki se bo iz njih de- lal šampanjec.

—Po časopisnih poročilih bo v kratkem zgrajena v Leningra- du velika tovarna za prvovr- stna šampanjska vina. Iz Kri- ma in Besarabije dovažajo naj- boljša vina, ki se bo iz njih de- lal šampanjec.

—Po časopisnih poročilih bo v kratkem zgrajena v Leningra- du velika tovarna za prvovr- stna šampanjska vina. Iz Kri- ma in Besarabije dovažajo naj- boljša vina, ki se bo iz njih de- lal šampanjec.

—Po časopisnih poročilih bo v kratkem zgrajena v Leningra- du velika tovarna za prvovr- stna šampanjska vina. Iz Kri- ma in Besarabije dovažajo naj- boljša vina, ki se bo iz njih de- lal šampanjec.

—Po časopisnih poročilih bo v kratkem zgrajena v Leningra- du velika tovarna za prvovr- stna šampanjska vina. Iz Kri- ma in Besarabije dovažajo naj- boljša vina, ki se bo iz njih de- lal šampanjec.

—Po časopisnih poročilih bo v kratkem zgrajena v Leningra- du velika tovarna za prvovr- stna šampanjska vina. Iz Kri- ma in Besarabije dovažajo naj- boljša vina, ki se bo iz njih de- lal šampanjec.

—Po časopisnih poročilih bo v kratkem zgrajena v Leningra- du velika tovarna za prvovr- stna šampanjska vina. Iz Kri- ma in Besarabije dovažajo naj- boljša vina, ki se bo iz njih de- lal šampanjec.

DELO DOBIJO

Short Order Cook
Young woman wanted for short order cook to work morn- ings. No experience necessary. Call at Sorn's Restaurant, 6036 St. Clair Ave. EN 5214. (178)

ZA PREKLADANJE TOVORA

Nickel Plate tovarno skladišče
E. 9th St. in Broadway
Plača 93¹/₂ c na uro
Čas in pol za nad 8 ur
Zglasite se pri
Mr. George J. Wulff ..
Nickel Plate R. R. Co.
E. 9th & Broadway (177)

MALI OGLASI

Trgovski prostor naprodaj
Naprodaj je trgovski prostor na vogalu St. Clair Ave. in 74. cesta. Je zidano poslopje v eno nadstropje, prodajalna v obsegu 34x44 čevljev, polna klet, plinska gorkota. Idealni prostor za trgo- vino z mehkiimi pijačami ali me- snico. Zadej je tudi lesena hiša z 6 sobami in 6 garaž. Cena je \$17,800. Prodaja izključno
Mr. Polak
Fraser Realty
910 Guardian Bldg.
CHerry 6213. (177)

Pošteni plačniki
Pošteni plačniki iščejo 3 do 5 sob za 3 odrasle osebe. Kdor ima kaj primernege, naj pusti na- slov v uradu tega lista. —(178)

Gostilna naprodaj
Z licenco D-5, na prometni ce- sti. Nahaja se na 7265 Broad- view Road, S. W. 10 milj od sre- dine mesta. Cena je \$13,000. Vprašajte za podrobnosti na gor- njem naslovu. —(178)

Iščejo stanovanje
Družina 4 odraslih z 1 otrokom išče stanovanje 6 sob ali manj. Kdor ima kaj primernege, naj pokliče EX 2770. (180)

JOHN ZULICH
INSURANCE AGENCY
FRANCES ZULICH, agent
Zavarovalnina vseh vrst za vaše domove, avtomobile in pohoštvo.
IVanhoe 4221
1815 NEFF ROAD

JOHN ZULICH
INSURANCE AGENCY
FRANCES ZULICH, agent
Zavarovalnina vseh vrst za vaše domove, avtomobile in pohoštvo.
IVanhoe 4221
1815 NEFF ROAD

JOHN ZULICH
INSURANCE AGENCY
FRANCES ZULICH, agent
Zavarovalnina vseh vrst za vaše domove, avtomobile in pohoštvo.
IVanhoe 4221
1815 NEFF ROAD

JOHN ZULICH
INSURANCE AGENCY
FRANCES ZULICH, agent
Zavarovalnina vseh vrst za vaše domove, avtomobile in pohoštvo.
IVanhoe 4221
1815 NEFF ROAD

JOHN ZULICH
INSURANCE AGENCY
FRANCES ZULICH, agent
Zavarovalnina vseh vrst za vaše domove, avtomobile in pohoštvo.
IVanhoe 4221
1815 NEFF ROAD

JOHN ZULICH
INSURANCE AGENCY
FRANCES ZULICH, agent
Zavarovalnina vseh vrst za vaše domove, avtomobile in pohoštvo.
IVanhoe 4221
1815 NEFF ROAD

JOHN ZULICH
INSURANCE AGENCY
FRANCES ZULICH, agent
Zavarovalnina vseh vrst za vaše domove, avtomobile in pohoštvo.
IVanhoe 4221
1815 NEFF ROAD

JOHN ZULICH
INSURANCE AGENCY
FRANCES ZULICH, agent
Zavarovalnina vseh vrst za vaše domove, avtomobile in pohoštvo.
IVanhoe 4221
1815 NEFF ROAD

JOHN ZULICH
INSURANCE AGENCY
FRANCES ZULICH, agent
Zavarovalnina vseh vrst za vaše domove, avtomobile in pohoštvo.
IVanhoe 4221
1815 NEFF ROAD

DO YOU GET VITAMINS?

Of course you do. Everybody does. Couldn't live if they didn't. The question is, do you get ENOUGH Vitamins? A great many people do not, and as a result, feel below par.

ONE A DAY

MULTIPLE-VITAMIN CAPSULES

A single One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule every day, furnishes the basic daily quantities of the five vitamins whose requirements in human nutrition are known.

Get One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules at your drug store.

MILES LABORATORIES, INC. Elkhart, Indiana



Tudi časnikarjem je vroče. — Ko je v New Yorku ka- zal toplomer 90 stopinj, si je časnikarski dopisovalec od- nesel svoj pisalni stroj na varnostno stopnišče Overseas Press Kuba in tam nadaljeval svoje delo, kot ga vidimo na sliki.



Kdor zna po zna. — Nancie in Sammy Stille, slavni kalifornijski "morski" deklici se smučata tudi v tej poški vročini. Namesto snega jima služi za smučanje voda. Slika je bila posneta na "The Canadian National Centennial" v Toronto, Canada.

MALI OGLASI

Hiša za 2 družini
Naprodaj je hiša za 2 družini na 60. cesti blizu Prosser Ave. Imam še več drugih hiš napro- daj za 1 ali 2 družini. Za podro- bnosti pokličite
George Kasunic
HE 8056. (177)

V BLAG SPOMIN
TRETJE OBLETNICE SMRTI
MOJEGA SOPROGA
IN OČETA
Frank Kuralt
ki je umrl 9. septembra 1944.
V tistem grobu tam počivaj, in večno, smirno spanje spi, ne mlike prošnje ne solze te iz tega sna več ne zbude.
Težka bila je ločitev, težko bilo je slovo, dan na dan od tvoje smrti solze zalivajo oko.
Zalujoča soproga
HELENA KURALT
Barberton, O. 9. septembra 1947.

V BLAG SPOMIN
SEDME OBLETNICE SMRTI NAŠE- GA DRAGEGA NEPOZABNEGA SOPROGA IN OČETA
Louis Kral
ki je mirno v Gospodu zaspal dne 8. septembra 1946.
Ob sedmi tužni obletnici se Te spo- minjamo z ljubeznijo v svojih srcih. Ob Tvojem hladnem grobu klečimo in iščemo blagih spominov. Počivaj v mi- ru, nrazbni soprog in ljubi oče, do svi- denja nad zvezdami.
Zalujoča soproga
ROSE KRAL
in sin **RUDOLF**.
Cleveland, O. 9. sept. 1947.

BELI MENIHI

Povest iz prve polovice XII. stoletja /
spisal IVAN ZOREC

"E, naj bo, kdor hoče. Pes in mačka, volk in jagnje, kragulj in škrjanec, vsi imajo pravico živeti pod nebeškim stropom."

"Trlep, pravijo, natanko ve, kdo je in odkod je tale deseti brat; samo povedati noče," se je paznik Repnik oglašil počasi in preudarno. "Tudi stiški menihi vedo in ga pustijo na miru. Pustite ga tudi vi. Saj nikomur ne stori nič zalega, dobrega pa dosti, komur le more."

"Čuden je pa vendarle: hodi tiho, kakor bi lovil miši in nenadoma stopi predte, ko misliš, da je kdo ve kje."

Pa res! Kakor bi se bil pogal iz tal, je med njimi stal deseti brat, mož tridesetih let, velik, čvrst, s široko in košato brado, in jih brez besede zaničljivo gledal vse od kraja.

"Človek bi mislil, da se odpravi na zbor mož, pa ti pride v drhal klepetavih, opravljenih bab!" je počasi pribiljal. "Prepotoval sem že križem svet, vendar takih burožev še nisem videl nikjer."

Tlačani so molče gledali v tla, sram jih je bilo in bali so se ga.

A ta jih je spustil z očmi in počasi stopil k tistemu, ki je česnal o spoloverstvu. "No, pa vam ne zamerim preveč. Le tebi, prašič, vendarle gre nekaj plačila za spoloverca!" je dejal in mu prislomil tako zaušnico, da se je opravljevec kar zavalil po tleh.

Vsi so otrpnili od zadrege in strahu, nihče se ga še pogledati ni upal.

Pa oni se je že spet obrnil v krdele in mirno vprašal:

"Kaj vam nihče ni zabičil, da molčite in ne govorite, tako na glas? Ali ne veste, da bi kdo od gosposke utegnil prislušovati in ovedeti, kakovega kruha bi ji radi umesili?"

"Kako si noter prišel ti?" se je Repnik domislil. "Mimo straže že ne."

"O ti in tvoja straža!" se je deseti brat smehljaj. "Ali si že pogledal, kako straži? Glej, moral bi. Saj veš, da je tlačan kakor vol, ki je za kaj le, če je tepen."

Repnik je hitel proti izhodu, deseti brat pa za njim. Stražnika sta sede slonela ob vhodu in spala. Prvega je brenil Repnik, drugega je stresnil deseti brat.

"Aha, glej no!" je Repnik zamolklo revskal. "Prava sta mi, vama se človek res sme zazuppati brez skrbi!"

"Saj nisva spala," sta se izgovarjala. "Gledati nama je le po tistih, ki hodijo noter; kdor je že notri in prida venkaj, nama nič mar."

"Spala sta, ko sem šel noter, spala sta, ko sem se vrnil," jima je deseti brat ometal laž. "V jama sem potlej prišel drugod," je dejal Repniku. "Tudi druge vhode bi moral zastražiti."

"Kje pa so? A če so, pridet pa po njih le miška in ti."

"Če hočeš dobro sebi in drugim, stopi po vse tiste, ki so prejle imeli tak jezik. Naj stražijo, na zboru vsaj sitnariji ne bodo."

"Trlep bi bil nejevoljen, če bi preveč mož odločil za stražo."

"Pohvali te, ko mu povem, da gosposka že ve za vaš domenk."

"Ve? se je Repnik ustrašil. "Ni mogoče!"

"Saj sem rekel: tlačan mora biti tepen, sicer ga ni dosti prida!"

"Da nas je izdal kdo naših? Povej ga!"

"Grešnika ne izdam, zadosti je, da poznaš greh."

Repnik se ni več upiral, kar brž je stekel po jezičnike in jih razpostavil po volji desetega brata.

"In stražite, ne spite!" jim je ta pretil. "Če koga dobom v dremežu, mu nakanim urokov pri otrocih in pri živini, da se jih ves rod ne otme do sedmega kolena."

Tlačani so molčali in kar trepetali, tako so se ga bali.

"Le pojdi," je pokimal Repniku. "Pojdem še po nekoga, zdaj zdaj pridemo."

Skrivnostnega moža je vzela hostna tema. Repnik se je poslušno obrnil, tudi on se ga je bal.

IV.

Deseti brat ni šel daleč po po hosti. V gošči, zakrivajoči plitvo vrtino, se je ustavil ob ženski in moškem, ki sta molče sedela na kupu stelje.

"No, tukaj sem," jima je sepnil. "Kako ti je, Polona?" je prijazno vprašal priletno, že nekoliko sključeno žensko velike, suhljate postave. "Ali si se odpočila? In kaj zaužila tudi že?"

"Sem, sem, Boštjan," je dejala in vstala.

"Samo vino v buči se nama je ugriznilo od sopare," se je možki njenih let smehljaj; "postalo je taka cukovina, da na-

ju je kar za ušesom bolelo, ko sva se silila z njim po siru, ki si ga nama pustil otodile."

"Pa kaj to — ko bi le že spet od daleč videla Zužemperk!" je starka vzdihovala.

"Boš, Polona, boš," je deseti brat otožno znižal glas, "že jutri pojdemo tja."

"Kaj se ti mara, da hodiš, koder te je volja," je ihtela. "Zužemperka ne pozabi, Boštjan, rodni kraj je tvoje matere in moj!"

"Ne pozabim ga, rajnci materi sem obljubil. Zužemperški grad me bo pomnil, posvetim mu prav v kratkem, samo vaju še prej spravim odtod."

"Nikar, Boštjan, greha ne delaj, krvi ne prelivaj, Bog bi te uradil."

"Anti pokaj mi veliš, naj ga ne pozabim?"

"V mislih so mi tlačani žužemperske graščine. Tvoja mati je bila iz njih, ondo imaš po nji sorodnike. Svetovaj jim, naj ne tiščijo med upornike; nesrečni bi bili še bolj kakor so že."

"Ne bo jih škoda! Matj mi je dostikrat pravila, kako so jo podili od praga in pljuvali za njo, ker sem prav tačas na ta nori svet potoval jaz..."

Z obema rokama si je pokrnil obraz in tiho zahtel.

"O, hudo je bilo, Boštjan, hudo," je tolažila, "kriv vsega ti stega je bil le grad."

"Posveti mu, izpolni obljubo!" je Polonin spremljevalec ščeval desetega brata. "Kakor sem že trd in star, jaz, glej, ti pomorem, kadar hočeš!"

"Molči, Ilija, molči!" je javkala. "Kako bom brez tebe?" Ilija je umolknil, deseti brat se je zavedel in rekel:

"Pojdimo, čakajo nas!"

Stražnikov pred jama spet ni bilo. Za skalo sta se tiščala, strohoma gledala v žensko in trepetala.

"Kaj je spet to?" je deseti brat karal. "Kako stražita?"

"Dobro, straživa, samo tistole žensko..." je tlačan šepetal in debelo gledal Polono.

"Kaj ti je storila?"

"Še nič, pa bojim se, da bi mi —"

"Za mejo ob stegneh jo je popoldne metalo," je še drugi tlačan šepetal. "In čudno, prečudno je govorila —obsedena je —"

"A ti prismojen!" je deseti brat revsknil.

"Mir!" je zagrmelo za njimi. Trlep s Hrvatoma jih je preteče gledal. "Kakor smrkavci na pašniku!"

Deseti brat je pravil, kako stražnika stražita in kako ju je dobil že drugič. Polona, ki je z Ilijem molčala do zdaj in mirovala, se je zgenila in zahtela: "Tako me sprejemajo doma-

či kraji..."

"Stopimo!" je Trlep rekel in se pred njim napolil v jama. Sitno mu je bilo. Le kaj si Hrvata mislita? Škoda, svojim fantom, saj so že odrasli, bi bil moral zaupati stražo.

V.

Tlačani v jami so tiho vreli. Bistra glava jim ni mogla razluščiti, kako je deseti brat smel udariti koga izmed njih, "Ker mu nihče branil ni," se je star mož posmešnil.

"Če bi kdo menj očital spoloverca, bi ga premikastil še vse drugače!"

"Meni pa se vse tako zdi, da je Trlep velel desetemu bratu, naj si pride posluške vtepat in strahovat nas."

"Morda res. Da bi že prej zvedel, alj smo voljni, prijeti za

orožje in iti nad gospodo." zaupaš."

"Beži, beži! Tak že ni, da bi te tipal po ovinkih. Trlep je likor ga je!"

mož, malo je takih, lahko mu (Dalje prihodnjič)

AL ULLE PLUMBING & HEATING CO.

Kopalne banje, closets, sesalke za globoke in plitke vodnjake, za kleti ter circular sesalke, botlerji, avtomatični plinski grelci.

15601 Waterloo Rd. KE 7248

Vse potrebščine za grelne in monerske naprave.

Pozor, slovenski stavbinski podjetniki!

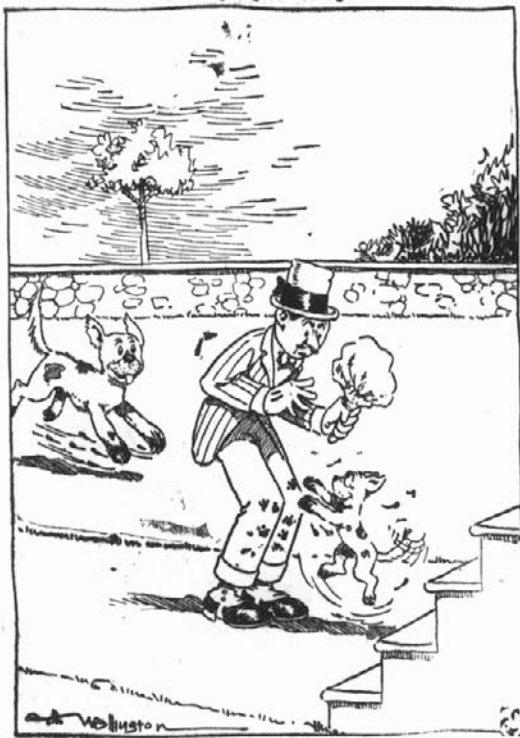
Direktorij Slovenskega Delavskega doma, 15335 Waterloo Road, Cleveland, Ohio, vam daje v naznanje, da je namen zidati drugo nadstropje nad prostori pivnice.

Vsak podjetnik ima priliko podati svoj proračun v zvezi s to stavbo. Načrte in specifikacije se lahko dobi pri arhitektu Mr. R. J. Grosel, 1740 E. 12th St. Bldg Cleveland, Ohio, tel. SH 0131.

Za direktorij Slovenskega Delavskega Doma,

VINCENT COFF, tajnik.

—AND THE WORST IS YET TO COME —in najhujše šele pride



VABILO na BANKET

veteranov društva Glas clev. delavcev št. 9 SDZ

V SOBOTO, 20. SEPTEMBRA 1947

V SPODNJI DVORANI SND NA ST. CLAIR AVE.

Pričetek ob osmih zvečer

Vstopnice se dobe do ponedeljka, 15. sept. pri tajniku, 1084 E. 74 St. in pri ostalih društvenih uradnikih.

Na dan banketa se pri vratih oziroma pri blagajni ne bo prodajalo vstopnic. Preskrbite si jih pravočasno! Za postrežbo in zabavo bo najboljšje poskrbljeno. Pridite!

—Vabi odbor.

Za najboljšo delo in zmerne cene pokličite MALZ

za vaš radio, pralnik in druge pripomočke za točno popravilo. Vse delo garantirano.

Pokličite ENDCOTT 4808

pridemo zastoj iskati in pripeljemo na dom

MALZ ELECTRIC

6902 St. Clair Ave. EN 4808

K. S. K. JEDNOTA

★ ★ ★ ★ ★

POSOJUJE DENAR

članom in nečlanom

na zemljišča in posestva

po 4% obrestil

brez kake provizije

ali bonusa

★ ★ ★ ★ ★

Posojila so napravljena na tak način, da se na glavnico odplačuje v mesečnih obrokih.

Za pojasnila in informacije pišite na:

GLAVNI URAD K. S. K. JEDNOTE

351-53 NORTH CHICAGO STREET

JOLIET, ILLINOIS



NAZNAILO IN ZAHVALA

Portega srca in z globoko žalostjo naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znanecem, da je v Gospodu zaspal naš ljubljeni soprog in skrbni oče

JOHN SMERKE

ki je previden z svetimi zakramenti preminul dne 13. julija 1947.

Blagi pokojnik je bil rojen 13. maja 1877 v vasi Srednji Globadol, župnija Mirna peč na Dolenjskem. V Ameriko je prišel leta 1899.

Pogreb pokojnika se je vršil dne 18. julija iz hiše žalosti v cerkev sv. Ignacija na West Boulevard.

Pogrebno sveto mašo zadušnico je daroval č. g. Rev. John L. Kelly, in po opravljeni sv. maši zadušnici smo ga v spremstvu pogrebnička Joe Miščenika položili k večnemu počitku na Kalvarija pokopališču.

Prav iskreno se zahvalimo na tem mestu č. g. Rev. John L. Kelly-u za opravljeno sveto mašo zadušnico in pa za lep govor v cerkvi.

Dalje se iskreno zahvalimo č. gg. Rev. John Gruss in Rev. Lorence za podelitev svetih zakramentov.

Naša iskrena zahvala tudi vsem onim, ki so darovali za svete maše, ki se bodo opravile za mir in pokoj duše pokojnika.

Najlepša zahvala vsem onim, ki so poklonili toliko vencev h krsti pokojnika ter ga tako okrasili, ko je počival na mrtvaškem odru.

Dalje se zahvalimo vsem, ki so dali avtomobile ob priliki pogreba.

Najlepša hvala pogrebniku Joe Miščenik za vsjo pomoč in naklonjenost ter za izvrstno urejen pogrebni spreved.

Hvala članom društva Bratska Svernost, ki so čuli pri njem vsak večer in ga potem spremili k večnemu počitku.

Hvala vsem, ki so se prišli posloviti od nje-ga in moliti za mir in pokoj njegove duše. Hvala vsem, ki so prišli k pogrebni sveti maši, ki so ga spremili na njegovi zadnji poti. Lepa hvala vsem skupaj.

Ti pa, ljubljeni in nikdar pozabni soprog in skrbni oče, dokončaj si Tvoje zemeljsko potovanje in trpljenje. Volja Vsemogočnega je bila, da si moral zapustiti ta svet. V globoki žalosti nad Tvojo izgubo pošiljamo prošnje k Bogu, da Ti podeli večni mir in zasluženi počitek v hladni ameriški zemlji.

Zalujoči ostali:

FRANCES SMERKE, soproga
JOE, JOHN, ANTHONY in FRANK, sinovi
FRANCES in DOROTHY, hčeri
DOROTHY in IRENE, sinahi
JOHN, THOMAS, RICHARD, DAVID,
PHYLLIS in BARBARA, vnuki in vnukinje

Cleveland, Ohio, 9. septembra 1947.